

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Hoe dat Godt onse crancheden te ghemoete comt, ende vande
ootmoedicheydt. Dat XVIII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

ten eynde dat onse armoede dooz haer mochte
rjck ghemaect worden / bidde ick dat sy die goe-
dertierenste moeder by v booz ons zy een gedue-
righe boozspreeckster.

Hoe dat Godt onse crancheden te ghemoete comt,
ende vande ootmoedicheydt.

DAT XVIII. CAPITTEL.

Op eenen dagh als ic mijn handen gewassche
hebbende stont inden rinck aen tafel onder
die vant Conuent/ende aensach de claerheyt der
sonnen die in haer cracht claer scheen/hangende
in ghepepsen hebbe ick in mijn seluen gheseyt.
Waert indien de heere die de Sonne geschapen
heeft/ ende wiens schoonheyt de Sonne ende de
manne gesept worden te verwonderen/die ooc een
berflindende vier is soo waerachtelyck niet my
waer/ ghelyc hy my dicwils hem seluen teghen
woordelyc verdoont/hoe soude het mogelyck zyn
dat ic niet sulcken couwen herte soo ongeschiet/
ia soo smodelyck onder de menschen soude leue.
Ende siet ghy (wiens wtsprake hoe wel dat se al-
tijts soet is/ soo wast dat se doen soo veel te soeter
was/ als sy mijn strunckelende herte meer noot-

Een ver- digh was) hebt terstont daer op geantwoort/ seg-
toon van gende : Waer in doch soude mijn almogentheyt
de almo- mogen verheuen worden/ende vermoghte sy dat
gentheyt niet / dat soo waer ick ben dat ic my seluen can
Godts. wederhouwen in my/ op dat ic niet eu soude ge-

De goet-
heyde des
vrijsheyts
vyaer in
die meest
blijckt.

boekt worden oft openbaer zyn meer alst bequa-
melijc is/ booz de plaetsen/ tijt/ ende personen.
Want vant beginsel des scheppings des hemels
ende aertrijcks/ende in het werc des verlossings
hebbe ic meer ghebruyct de wijsheyt des goeder-
tierenhepts als de almogentheyt des maer-
stepts/

stepts/welckens wijshepts goetheyt aldermeest
 gesien wort int verdragen der onvolmaecten/tot
 dat icse bzenge dooz den eygen wil tot den wegh
 des volmaecthepts.

Op eenen feestdagh als te veel personen sach
 ten h. Sacramente gaen die hen in mijn gebede
 beuolen hadden/ende ic dooz mijn lichamelijke
 cranchept/ia dooz mijn onweerdighept (gelijck
 ick bzeese) belet/van Godts wegghen daer niet
 toegelaten zijnde / ouerdachte veel weldaden
 Godts die my gegunt waren/ hebbe begost ver
 baert te worden booz den wint der ydel glozie die
 de beken bande Goddelijcke gratie soudē heb
 ben moghen verzooghen/ende wensden dat my
 soude inghegheuen worden sulcken wetenschap/
 waer dooz ic in toecomende tijden soude beziyt
 zijn / waer ouer ic van v Baderlijcke goedertie
 rentheyt aldus ben onderrecht gelworden: te we
 ten/dat ick v liefde r' mywaerts soude vergelijc
 ken by eenen Bader des huysgesins/die syn ghe
 noechte heeft inde begracide frapheyt van veel
 kinderen die niet alleen geprefen en worden van
 syn huysgenooten/maer ooc bande gemeynte der
 gebueren / onder welke kinderen nochtans een
 cleyn soude zijn/dat noch niet gecomen en soude
 zyn tot de frapheyt van d'andere/met het welck
 hy dooz een baderlijcke toegeneygentheyt mede
 lyden hebbende dickwils op synen schoot neemt
 ende nu met woorzen / en dan met giften soeter
 als d'ander byndelijcheyt bewijfende boozcomt /
 ende ghy hebt daer by geboegt waert indien dat
 ick my alsoo achte onvolmaecter als d'ander/
 dat de waterbeke van v honichbloepende Godt
 heyt nimmermeer op en soude houden van in
 mijn siele te bloeden. Ic dancke v mijnen alder
 liefsten Godt den beminder der menschen dooz

Een fray
 remedie
 tegē ydel
 glorie.

Dancleg
 ginghe.

een verfaemde danckbaerheyt / aende alrijt eer-
 weerdige en aenbiddeijke Dybuldicheyt / booz
 dese en meer andere salige bermaninghen / waer
 dooz ghy den bestē meester mijn onwetentheyt
 menichmael geleert hebt / en inde bitterheyt des
 lydens Jesu Christi uwē Sone doen ic beclagh /
 b offerende alle sijn pynen en tranen booz mijn
 onachtsaemheden / waer dooz ic uwen soerbloep-
 enden Geest in my wtgedaen hebbe / ende ick be-
 geere inde vereeninge van het aldercrachtichste
 gebedt vanden selfsten uwen Sone / inde cracht
 des h. Geests / veternisse van alle mijn sonden /
 en verbullinge van alle mijn gebzeken : het welc
 ghy my wilt gelieue b te verweerdigen om my te
 gunnen dooz de liefde die b bevangē heeft / als b
 Vaderlijke wellusticheyts alderliefften eenigen
 Sone is gerekent geworden onder de schelme.

Hoe datmen moet gebruycken de gauen Gods al-
 leenlijc door begheerten des lofs Gods.

DAT XIX. CAPITTEL.

ICk dancke b goedertierē bermherticheyt ende
 b bermhertighe goedertierenheyt alderliefften
 Godt / booz het blyckelijck ghetuyghenis van b
 melweerdichste goedertierenheyt / waer dooz ghy
 mijn verloopende ende waggheleende siele vast
 geset hebt. Als ick naer mijn gewoonlycke ma-
 niere van doen dooz een moepelijcke begheerte
 sochte ontbonden te zyn vanden kercker vande
 ellendicheyt des vleesch / niet daerom / om dat ic
 de ellendicheydt niet meer gheboelen en soude /
 maer om dat b goetheyt soude ontlast zyn van
 de schult der gratien / om den welcken te betalen
 tot de salicheyt mijnder sielen / b geweldige lief-
 de van b eygen Godtheyt b bestrict heeft / niet al
 oft b Goddelijcke almogentheyt en eewige wijs-
 heyt